

عنوان مقاله:

بررسی اشتقاق اسم در تاریخ بیهقی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

ناهید غفاری - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعات مورد بررسی در ادبیات، ساختار صرفی واژگان است. ابوالفضل بیهقی در اثر گران سنگ خود تاریخ بیهقی زبان و واژگان فارسی را در ساختاری زیبا، محکم و پخته به نمایش گذاشته است. ترکیبات اشتقاقی در نثر سخته ی ابوالفضل بیهقی برگرفته از اسم ها، صفت ها، ریشه افعال و با کمک وندها ساخته شده اند. وندهای به کاررفته وندهای فعال ونیمه فعال هستند که برخی از آنها امروزه هیچ کاربردی ندارند و وندهای سترون محسوب می شوند. پسوندها، پیشوندها و میانوندها، ابزارهای مهم واژه سازی در هر زبانی می باشند که در این میان پس وندها در زبان بیهقی بار بیشتری برای این سازندگی به دوش می کشند. در این بررسی ساختار اشتقاقیات و ترکیبات اسمی بر اساس دستور جدید با نگاهی به دستور قدیم بازنگری شده است. در این مقاله برای بازشناسی و معرفی ساختار اشتقاقیات اسمی از روش تحلیلی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

بیهقی، دستور، اسم، اشتقاق، ترکیب، وند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778024>

